

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สภาพความซับซ้อนที่ปรากฏขึ้นในสังคมปัจจุบัน เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สังเกตได้อย่างชัดเจนว่าจริยธรรมของคนในสังคมปัจจุบันมีลักษณะเสื่อมลงโดยเฉพาะครูที่เป็นข่าวทางสื่อมวลชนบ่อยครั้งและนับวันจะรุนแรงมากขึ้นเช่น ติดการพนัน เล่นหวยเถื่อน มีหนี้สินรุงรัง ลวนลามลูกศิษย์หญิง เหล่านี้ล้วนเป็นวิกฤติทางจรรยาบรรณในวิชาชีพครู (วริยา ชินวรรณ, 2546, หน้า 176)

จรรยาบรรณถือเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งขององค์กรในปัจจุบัน เพราะถ้าบุคคลในองค์กรใดองค์กรหนึ่งขาดจรรยาบรรณของวิชาชีพไป ความก้าวหน้าจะลดลง โอกาสล้มเหลวจะมีมากขึ้น จรรยาบรรณเปรียบเสมือนภูมิคุ้มกันโรค “ทุจริต” ให้กับองค์กร องค์กรไหนที่มีภูมิคุ้มกันดีถึงแม้ว่าจะมีคนที่ไม่ดีอยู่ ก็ไม่สามารถทำอะไรรองครั้นนั้นได้ ซึ่งไม่แตกต่างอะไรไปจากภูมิคุ้มกันของร่างกายเรา ถ้าเรามีภูมิคุ้มกันดีร่างกายแข็งแรง เราก็จะต่อสู้กับโรคภัยต่างๆ ได้ ดังนั้นหลักในการบริหารที่สำคัญขององค์กรคือ จรรยาบรรณของวิชาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหาร ถ้าผู้บริหารขาดจรรยาบรรณของวิชาชีพ จะทำให้องค์กรเดินไปสู่ความพินาศได้ในระยะเวลาอันสั้น เวลาแห่งความสำเร็จไม่สามารถ ทำได้ภายในวันเดียวต้องอาศัยระยะเวลาที่ยาวนานหลายปีแต่เวลาสำหรับการทำลาย หรือการโค่นต้นไม้ใหญ่นั้นใช้เวลาไม่นานนัก ถ้าองค์กรไม่อยากเป็นเหมือนต้นไม้ใหญ่ที่ถูกโค่นจงรีบดำเนินการสร้างจรรยาบรรณให้เกิดขึ้นโดยเร็ว (พรทิพย์ อรุณทอง , 2550)

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา ได้กำหนดให้ครูผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาในมาตรา 48 ระบุว่าผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคุรุสภา มาตรา 50 มาตรฐานการปฏิบัติตน ให้กำหนดเป็นข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกอบด้วย 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ 5) จรรยาบรรณต่อสังคม ดังนั้นคณะกรรมการคุรุสภาจึงมีมติให้ออกข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ

ของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาประกอบด้วย มาตรฐานความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตนซึ่งมาตรฐานการปฏิบัติตนคือจรรยาบรรณของวิชาชีพ หากประพฤติผิดจรรยาบรรณจะถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามระดับความผิด นับว่าเป็นมาตรการลงโทษผู้ที่กระทำผิดจรรยาบรรณให้พ้นจากวงการวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการชั่วคราวหรือตลอดชีวิต จึงช่วยให้ผู้ประกอบการวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของผู้บริหารสถานศึกษา มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลทำให้วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธา มีเกียรติและศักดิ์ศรี ในสังคม จะเห็นว่าจรรยาบรรณของวิชาชีพ หรือมาตรฐานการปฏิบัติตนมีความสำคัญต่อคนไทย ทุกอาชีพโดยเฉพาะจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา เพราะผู้บริหารสถานศึกษาคือ ผู้จัดการ และดูแลการศึกษา ซึ่งต้องมีทั้งจรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหาร ต้องมีจรรยาบรรณสูงกว่าบุคลากรในอาชีพอื่น ดังนั้นผู้บริหารต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้โดยเคร่งครัด อีกทั้งต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างแก่ครูนักเรียนตลอดจนผู้ปกครองและคนทั่วไป (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2549, หน้า 22)

โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคมหนึ่งที่เป็นความหวังว่า จะเป็นสถานที่อบรมหล่อหลอมเกลา ศิษย์และเยาวชนของชาติให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่สังคมคาดหวังในการที่จะนำองค์กรไปสู่จุดหมายปลายทาง โดยเน้นให้ครูอบรมดูแลและสั่งสอนศิษย์ในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นต้นแบบและชี้แนะทางปัญญาแก่ครูและศิษย์ตลอดเวลาที่อยู่ร่วมกันในโรงเรียน สังคมไทยจึงยกย่อง ให้ความสำคัญและให้เกียรติ เพราะโรงเรียนทำหน้าที่สร้างคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณภาพการศึกษา มุ่งสร้างคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีคุณธรรมเป็นแบบอย่างก่อน ชาวพุทธที่กระทำผิดกฎหมาย หรือที่กระทำผิดจากมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา มักเป็นชาวใหญ่สร้างความรู้สึกลึกฝังหวังแก่บุคคลทั่วไป

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของปัญหานี้พบว่ามีหลายประการ ส่วนหนึ่งของปัญหาเกิดจากผู้บริหารที่สังคมเคยยกย่อง เริ่มเสื่อมถอยลง เพราะผู้บริหารสถานศึกษาบางคนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ดื่มเหล้าเมาอาละวาด ค้ายาเสพติด ลงโทษศิษย์รุนแรงเกิดเหตุ จนทำให้เกิดบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ทำอนาจารศิษย์ ข่มขืนศิษย์ พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ ทำกลางความเชื่อถือศรัทธาที่สังคมมีต่อวิชาชีพครู ถึงแม้คุรุสภาจะกำหนดจรรยาบรรณออกมาก็ไม่ช่วยให้พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาดีขึ้น เพราะไม่มีมาตรการลงโทษผู้บริหารสถานศึกษาที่กระทำผิดจรรยาบรรณที่เด่นชัด นอกจากจะลงโทษทางวินัยเท่านั้น

ดังนั้นจรรยาบรรณจึงมีความสำคัญต่อทุกสาขาวิชาชีพ เพราะจรรยาบรรณเป็นสิ่งที่ด้งาม ถูกต้องตามความนิยมของสังคม โดยจรรยาบรรณมีพื้นฐานมาจากจริยธรรม ซึ่งจะช่วยควบคุม มาตรฐานคุณภาพและคุณค่าของวิชาชีพ อีกทั้งยังช่วยลดปัญหาของสังคมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ของทุกคน และพิทักษ์สิทธิตามกฎหมายสำหรับผู้ประกอบอาชีพผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่าง ของคนในองค์กรในการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และมีความเพียบพร้อมทั้งด้านความรู้ความสามารถเชิงวิชาการและการบริหารงาน ที่สำคัญจะต้องมี จรรยาบรรณวิชาชีพเป็นแบบอย่างที่ดีต่อครูในการประพฤติปฏิบัติตนของคนในอาชีพนั้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวิชาชีพนั้นตามไปด้วย ถ้าผู้บริหารประพฤติปฏิบัติตนตามหลักจรรยาบรรณ สังคมก็จะยกย่องสรรเสริญ แต่ถ้าประพฤติปฏิบัติไม่ดีสังคมก็จะถูกเหยียดหยามโดยไม่ระบุ ตัวบุคคลแต่จะระบุเป็นอาชีพนั้นๆ

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา ตามมาตรฐานการปฏิบัติตน ของมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติตน โดยยึดหลักจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของมาตรฐาน วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548 ในการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน และหลักการบริหาร ที่ดีสืบไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของ มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อเปรียบเทียบจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของ มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548 ระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา กับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก โดยจำแนกตาม ตำแหน่งงานและขนาดของสถานศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสารสนเทศและเป็นแนวทางในการพัฒนา จรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของ มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548 เพื่อประกอบการพิจารณาในการคัดเลือก ผู้บริหารสถานศึกษา อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

มุ่งศึกษาจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของ มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548 ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ซึ่งมี 5 ด้านคือ

- 1.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง
- 1.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- 1.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
- 1.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
- 1.5 จรรยาบรรณต่อสังคม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 39 คน ครู 1,710 คน รวมทั้งสิ้น 1,749 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 840 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 39 คน ครู จำนวน 801 คน และแบ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในโรงเรียนขนาดเล็ก เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน ครู จำนวน 191 คน ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดกลาง เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน ครู จำนวน 246 คน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ครู จำนวน 156 คน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ครู จำนวน 208 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

3.1.1 ตำแหน่งงาน จำแนกเป็น

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) ครู

3.1.2 ขนาดของสถานศึกษา จำแนกเป็น

- 1) โรงเรียนขนาดเล็ก
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่
- 4) โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ จรรยาบรรณของผู้บริหาร

สถานศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง

3.2.2 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

3.2.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

3.2.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

3.2.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. มาตรฐานการปฏิบัติตนของมาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพและแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ซึ่งประกอบด้วย

1.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง หมายถึง การใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี สามารถพัฒนาบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์

1.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ หมายถึง การแสดงออกด้วยความชื่นชมและเชื่อมั่นในวิชาชีพด้วยตระหนักว่าอาชีพนี้เป็อาชีพที่มีเกียรติ มีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม ปฏิบัติงานด้วยความรักและศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ รวมทั้งปกป้องเกียรติภูมิของวิชาชีพ เข้าร่วมกิจกรรมและสนับสนุนของค์กรวิชาชีพ

1.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ หมายถึง ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ ไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ ให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกเก็บหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

1.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ หมายถึง การให้ความร่วมมือ แนะนำปรึกษาช่วยเหลือเกื้อกูลกันทั้งเรื่องส่วนตัว ครอบครัว และการงานตามโอกาสอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ ยึดระบบคุณธรรมและสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

1.5 จรรยาบรรณต่อสังคม หมายถึง การริเริ่มดำเนินกิจกรรม สนับสนุนส่งเสริม เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. จรรยาบรรณผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตน ตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพ ปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง บริหารงานให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพื่อให้คนศรัทธาโดยยึดมั่นในระบบ คุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นที่ยอมรับนับถือของผู้ได้บังคับบัญชาและสังคมทั่วไป

3. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก

4. ครู หมายถึง ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก

5. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อ จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหาร สถานศึกษา พ.ศ. 2548

6. ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง การแบ่งขนาดของโรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการจำแนกขนาด แบ่งออกเป็น 4 ขนาด ได้แก่

6.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1 – 500 คน

6.2 สถานศึกษาขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่
501 – 1,500 คน

6.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่
1,501 -2,500 คน

6.4 สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่
2,500 คน ขึ้นไป

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก หมายถึง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งกำกับดูแลรับผิดชอบ
โรงเรียนมัธยมในจังหวัดพิษณุโลก 39 โรงเรียน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้บริหารสถานศึกษากับครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหาร
สถานศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติตนของมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548
แตกต่างกัน

2. ผู้บริหารสถานศึกษากับครูในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ
ขนาดใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐาน
การปฏิบัติตนของมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2548 แตกต่างกัน